Рівневий набір гармонійних функцій

А. В. Тор

Для $\theta \in [0, \pi/2[$, розглянемо множини

$$\Sigma_{1,\theta} = \left\{ a \in \mathbb{C} \backslash]-\infty, -1] : \Re \left(\int_{[1,a]} e^{i\theta} \sqrt{p_a(z)} dz \right) = 0 \right\};$$

$$\Sigma_{-1,\theta} = \left\{ a \in \mathbb{C} \setminus [1, +\infty] : \Re \left(\int_{[-1,a]} e^{i\theta} \sqrt{p_a(z)} dz \right) = 0 \right\};$$

$$\Sigma_{\theta} = \left\{ a \in \mathbb{C} \setminus [-1, 1] : \Re \left(\int_{[-1,1]} e^{i\theta} \sqrt{p_a(z)} dz \right) = 0 \right\};$$

де $p_a(z)$ — комплексний многочлен, визначений формулою

$$p_a(z) = (z - a)(z^2 - 1).$$

Лема 1. Нехай $\theta \in [0, \frac{\pi}{2}]$. Тоді кожна з множин $\Sigma_{1,\theta}$ та $\Sigma_{-1,\theta}$ утворюється двома гладкими кривими, які локально ортогональні відповідно при $z = 1$ та $z = -1$ точніше:

$$\lim_{\substack{a \to -1 \\ a \in \Sigma_{-1,\theta}}} \arg(a + 1) = \frac{-2\theta + (2k + 1)\pi}{4}, k = 0, 1, 2, 3;$$

$$\lim_{\substack{a \to +1 \\ a \in \Sigma_{1,\theta}}} \arg(a - 1) = \frac{-\theta + k\pi}{2}, k = 0, 1, 2, 3.$$

Дві криві, що визначають $\Sigma_{1,\theta}$ (відповідно $\Sigma_{-1,\theta}$), перетинаються лише при $z = 1$ (відповідно $z = -1$). Більше того, для $\theta \notin \{0, \frac{\pi}{2}\}$, вони розходяться по-різному до ∞ в одному з напрямків

$$\lim_{\substack{|a| \to +\infty \\ a \in \Sigma_{\pm 1,\theta}}} \arg a = \frac{-2\theta + 2k\pi}{5}, k = 0, 1, 2, 3, 4.$$

Для $\theta = 0$, (відповідно $\theta = \frac{\pi}{2}$), один промінь $\Sigma_{1,\theta}$ (відповідно $\Sigma_{-1,\theta}$) розходиться до $z = -1$ (відповідно $z = 1$).

Доведення. Нехай задано непостійну гармонічну функцію u, визначену в деякій області $\mathcal{D}$ of $\mathbb{C}$. Критичними точками u є саме ті, де

$$\frac{\partial u}{\partial z} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial x} - i \frac{\partial u}{\partial y} \right) = 0.$$

Вони ізольовані. Якщо v є гармонічним спряженням u у $\mathcal{D}$, скажімо, $f(z) = u(z) + iv(z)$ аналітична у $\mathcal{D}$, тоді за Коші-Ріманом,

$$f'(z) = 0 \Longleftrightarrow u'(z) = 0.$$

Встановлений рівень

$$\Sigma_{z_0} = \{z \in \mathcal{D} : u(z) = u(z_0)\}$$

u через точку $z_0 \in \mathcal{D}$ залежить від поведінки f поблизу z_0. Точніше, якщо z_0 є критичною точкою u, ($u'(z_0) = 0$), то існує околиця $\mathcal{U}$ околу z_0, голоморфної функції $g(z)$ визначена на $\mathcal{U}$, така, що

$$\forall z \in \mathcal{U}, f(z) = (z - z_0)^m g(z); g(z) \neq 0.$$

Взявши гілку m-го кореня з $g(z)$, f має локальну структуру

$$f(z) = (h(z))^m, \forall z \in \mathcal{U}.$$

Звідси випливає, що Σ_{z_0} локально утворена m аналітичними дугами які проходять через z_0 і перетинаються там під рівними кутами π/m. Через регулярну точку $z_0 \in \mathcal{D}$, ($u'(z_0) \neq 0$), теорема про неявну функцію стверджує, що Σ_{z_0} є локально єдиною аналітичною дугою. Зауважте, що множина рівнів гармонічної функції не може закінчуватися у звичайній точці.

Розглянемо багатозначну функцію

$$f_{1,\theta}(a) = \int_1^a e^{i\theta} \sqrt{p_a(t)} dt, a \in \mathbb{C}.$$

Інтегруючи вздовж відрізка [1, a] , можна припустити, що без втрати загальності, що

$$f_{1,\theta}(a) = ie^{i\theta}(a-1)^2 \int_0^1 \sqrt{t(1-t)}\sqrt{t(a-1)+2}dt = (a-1)^2 g(a), \quad g(1) \neq 0. \tag{1}$$

Очевидно, що:

$$\forall a \in \mathbb{C} \backslash]-\infty, -1], \{t(a-1)+2; t \in [0,1]\} = [2, a+1] \subset \mathbb{C} \backslash]-\infty, 0].$$

Отже, при фіксованому виборі аргументу та квадратного кореня всередині інтеграла, $f_{1,\theta}$ та g є однозначними аналітичними функціями в $\mathbb{C} \backslash]-\infty, -1]$.

Припустимо, що для деяких $a \in \mathbb{C} \backslash]-\infty, -1], a \neq 1$,

$$u(a) = \Re f_{1,\theta}(a) = 0; f'_{1,\theta}(a) = 0.$$

Тоді,

$$(a-1)^3 g'(a) + 2f_{1,\theta}(a) = 0.$$

Беручи справжні деталі, ми отримуємо

$$0 = \int_0^1 \sqrt{t(1-t)}\Im\left(e^{i\theta}(a-1)^2\sqrt{t(a-1)+2}\right)dt;$$
$$0 = \Re\left((a-1)^3 g'(a)\right) = \int_0^1 \sqrt{t(1-t)}\Im\left(\frac{e^{i\theta}(a-1)^3}{2\sqrt{t(a-1)+2}}\right)dt.$$

За неперервністю функцій всередині цих інтегралів на відрізку $[0,1]$, існують $t1, t2 \in [0,1]$ такі що

$$\Im\left(e^{i\theta}(a-1)^2\sqrt{t_1(a-1)+2}\right) = \Im\left(\frac{e^{i\theta}(a-1)^3}{2\sqrt{t_2(a-1)+2}}\right) = 0;$$

а потім

$$e^{2i\theta}(a-1)^4(t_1(a-1)+2) > 0, \left(\frac{e^{2i\theta}(a-1)^6}{t_2(a-1)+2}\right) > 0.$$

Взявши їх співвідношення, отримуємо

$$\frac{(t_1(a-1)+2)(t_2(a-1)+2)}{(a-1)^2} > 0.$$

яка не може виконуватись, оскільки, якщо $\Im a > 0$, то

$$0 < \arg(t_1(a-1)+2) + \arg((t_2(a-1)+2))$$
$$< 2\arg(a+1) < arg\left((a-1)^2\right) < 2\pi.$$

Випадок $\Im a < 0$ є аналогічним, тоді як випадок $a \in R$ можна легко відкинути. Таким чином, $a = 1$ є єдиною критичною точкою $\Re f_{1,\theta}$. Since $f''_{1,\theta}(1) = 2g(1) \neq 0$, виводимо локальну поведінку $\Sigma_{1,\theta}$ поблизу $a = 1$.

Припустимо, що для деяких $\theta \in]0, \frac{\pi}{2}[$, промінь $\Sigma_{\pm1,\theta}$ розходиться до певного моменту в $]-\infty, -1[$; або приклад,

$$\left(\overline{\Sigma_{1,\theta}} \setminus \Sigma_{1,\theta}\right) \cap \left\{z \in \overline{\mathbb{C}} : \Im z \geq 0\right\} = \{x_\theta\}.$$

Нехай $\epsilon > 0$ так, що $0 < \theta - 2\epsilon$. Для $a \in \mathbb{C}$ задовольняє $\pi - \epsilon < \arg a < \pi$, $0 < \theta - 2\epsilon < \theta + 2\arg a + arg\int_0^1 \sqrt{t(1-t)}\sqrt{t(a-1)+2}dt < \frac{\pi}{2} + \theta - \frac{\epsilon}{2} < \pi$, що суперечить (1). Інші випадки подібні. Таким чином, будь-який промінь з $\Sigma_{\pm1,\theta}$ повинен розходитись на ∞. Випадок $\theta = 0$ є простішим.

Якщо $a \to \infty$, тоді $|f_{1,\theta}(a)| \to +\infty$; since $\Re f_{1,\theta}(a) = 0$, we have $|\Im f_{1,\theta}(a)| \to +\infty$. Звідси випливає, що

$$\arg(f(a)) \sim \arg\left(\frac{4}{15}e^{i\theta}a^{5/2}\right) \to \frac{\pi}{2} + k\pi, k \in \mathbb{Z} \text{ as } a \to \infty.$$

Ми отримуємо поведінку будь-якої дуги $\Sigma_{1,\theta}$, яка розходиться до ∞. Зокрема, з принципу максимуму модуля, два промені з $\Sigma_{,\theta}$ не можуть розходитись у ∞. $\Sigma_{1,\theta}$ не можуть розходитись до ∞ в одному напрямку.

Якщо $\Sigma_{1,\theta}$ містить регулярну точку z_0 (наприклад, $\Im z_0 > 0$), яка не належить дугам $\Sigma_{1,\theta}$, що виходять з точки $a = 1$. Два промені кривої набору рівнів γ, що проходять через z_0 розходяться до ∞ у двох різних напрямках. Звідси випливає, що γ має проходити через $z_1 = 1 + iy$, для деяких $y > 0$, або $z_1 = y$, для деяких $y > 1$. Легко перевірити, що в обох випадках, для будь-якого вибору аргументу,

$$\Re \int_1^{z_1} \left(e^{i\theta}\sqrt{p_{z_1}(t)}dt\right) \neq 0;$$

і отримуємо протиріччя. Таким чином, $\Sigma_{1,\theta}$ утворюється лише двома двома кривими, що проходять через $a = 1$. Таку саму ідею дає структура $\Sigma_{-1,\theta}$; навіть більше, з співвідношення

$$\Re f_{\pm 1,\theta}(a) = 0 \longleftrightarrow \Re f_{\pm 1,\frac{\pi}{2}-\theta}(-\overline{a}) = 0, \tag{2}$$

доступних для довільного $\theta \in [\pi/4, \pi/2[$, можна легко побачити що $\Sigma_{-1,\frac{\pi}{2}-\theta}$ і $\Sigma_{1,\theta}$ симетричні відносно уявної осі (2). Це приводить нас до того, щоб обмежити наше дослідження випадком. □